

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014104
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119014104.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Pauly Michelovej a Bc. Romana Pavlíka v trestnej veci odsúdeného G. E., narodeného XX. G. XXXX v I., J., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ÚVTOS Dubnica nad Váhom), na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne 16. júla 2019 rozhodujúc o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného G. E., Q.F. XX. G. XXXX na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

06.03.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného G. E., nar. XX.XX.XXXX na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený v jeho návrhu uviedol, že už od roku 2015 sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Je veľmi sklamaný sám sebou za jeho chyby, ktoré ho dovedli až do väzenia a za tieto sa veľmi hanbí. Počas výkonu trestu od začiatku pracoval a podával najlepšie výkony, aby sa mohol čo najskôr vrátiť do rodnej krajiny a k rodine do J.. Po jeho prepustení bude pokračovať v štúdiu v J..

Už 12 rokov, od jeho 16-tich rokov je oddelený od rodiny. Jeho mama má už 66 rokov a stále ho čaká v J.. Kvôli rozdielnej reči a kultúre sa stále nedokáže integrovať do kolektívu. A preto počas výkonu trestu žiadal o premiestnenie do J..

V prípade kladného záveru o podmiennečnom prepustení žiada o zákaz prístupu do Európy alebo Slovenskej republiky.

Zo skráteného výpisu súd zistil, že odsúdený bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I 4T 6/2013 z 27.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave 1To 26/2016 z 13.04.2016, a to pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, ktorého výkon nastúpil 10.09.2015 a ktorý má vykonať 14.06.2020 (započítanie väzby). Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od 14.03.2019.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplynulo, že odsúdený je slobodný, bezdetný, má ukončené stredné odborné vzdelanie s maturitou, pred výkonom trestu bol nezamestnaný.

Do výkonu väzby bol dodaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava. V tomto ústave boli zaznamenané dve menej závažné porušenia interných noriem tým, že si vykladal potraviny do okna cely a vylieval mlieko z okna cely. Po usmernení odsúdeného sa už podobné nedostatky neopakovali a jeho správanie a vystupovanie už bolo bez ďalších nedostatkov. V uvedenom ústave začal 13.04.2016 vykonávať trest.

17.05.2016 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. U odsúdeného boli v tomto ústave zaznamenané dve porušenia interných noriem. V prvom prípade sa jednalo o poškodzovanie ústavného majetku, vec bol riešená pohovorom a podobné konanie sa už neopakovalo. V druhom prípade sa jednalo o závažné porušenie zásad slušného správania, nakoľko odsúdený fyzicky napadol iného odsúdeného. Po psychologickej intervencii sa u odsúdeného už podobné konanie v tomto ústave neopakovalo a jeho správanie a vystupovanie, ako i dodržiavanie interných noriem sa stabilizovali. Odsúdený pracoval na pracovisku s dohľadom v ústave. Jeho pracovná disciplína bola hodnotená pozitívne. Zapájal sa aj do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty spoločných priestorov oddielu. Voľný čas využíval najmä športovaním, čítaním, meditáciou, učením sa cudzích jazykov. Bol členom futbalového krúžku a krúžku „Slovenský jazyk pre cudzincov“. Bol zaradený aj do štúdia na Arcibiskupskom gymnáziu biskupa P. Jantauscha v Trnave, ktoré však neabsolvoval, nakoľko neskôr požiadal o vyradenie zo štúdia. Udržiaval pravidelný kontakt formou korešpondencie, telefonovania a návštev s družkou, matkou a bratrancami, pravidelne telefonoval aj so zástupcami Mongolského veľvyslanectva v Prahe.

Do ÚVTOS Dubnica nad Váhom bol premiestnený 14.08.2018. Po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“.

U odsúdeného boli v ústave zaznamenané viaceré porušenia ústavného poriadku. Jednalo sa konkrétne o fyzické napadnutie iného odsúdeného, vyhrážanie a neslušné správanie sa voči inému odsúdenému, nerešpektovanie príkazov referenta režimu a nátlakové formy správania sa voči personálu pri presadzovaní svojich požiadaviek vyhlásením hladovky. Správanie odsúdeného si vyžadovalo intenzívnu intervenciu zo strany ústavného psychológa. Po intervencii personálu sa už dlhobnejšie podobné konanie u odsúdeného neopakovalo. Aktuálne je správanie a vystupovanie odsúdeného v ÚVTOS Dubnica nad Váhom vo vzťahu k príslušníkom i odsúdeným slušné. Príkazy a nariadenia personálu v súčasnosti plní. Svoje osobné veci si udržiava v poriadku. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. V kolektíve odsúdených je v súčasnosti jeho správanie stabilizované a nekonfliktné.

Vo voľnom čase sa odsúdený pravidelne zúčastňuje akcií v rámci kultúrno-osvetovej činnosti odsúdených v rámci sektoru i ústavu, pravidelne športuje, hráva šach, číta, venuje sa samoštúdiu cudzích jazykov. Je aktívnym členom krúžku šikovných rúk a športového krúžku.

Pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave ako robotník pri výrobe káblových zväzkov pre automobilový priemysel. Pridelenej práci sa riadne venuje, zdržiava sa na pridelenom mieste a dosahuje pozitívne pracovné výsledky. Zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu.

Kontakt s vonkajším prostredím má nadviazaný formou pravidelnej korešpondencie a telefonovania s matkou a zástupcami Mongolského veľvyslanectva v Prahe, ktorí ho 18.08.2018 aj osobne v ústave navštívili. Kontakt s družkou bol na jej podnet ukončený.

Stanovený program zaobchádzania je zameraný najmä na uvedomovanie si dôsledkov svojho konania, formovanie sebakritického postoja k trestnej činnosti, protidrogovú osvetu a dodržiavanie interných noriem. Tiež na zmysluplné využívanie voľného času, upevňovanie pracovných návykov a podporu pozitívnych kontaktov s vonkajším prostredím. Stanovený program zaobchádzania odsúdený plní v časti edukácia len čiastočne. Rezervy v tejto časti plynú z toho, že u odsúdeného bolo v priebehu výkonu trestu zaznamenaných viacero závažných porušení ústavného poriadku, čo svedčí o tom, že odsúdený nedokáže najmä v záťažových situáciách patrične regulovať svoje konanie a doteraz si patrične neuvedomuje možné následky svojho správania. V ostatných častiach plní stanovený program zaobchádzania na požadovanej úrovni.

Odsúdený bol doposiaľ 2x disciplinárne odmenený mimoriadnym povolením návštevy za príkladné plnenie si pracovných povinností. V súčasnosti vykazuje dva disciplinárne tresty. V oboch prípadoch bol disciplinárne potrestaný umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 5 dní v mimopracovnom čase. Disciplinárne tresty mu boli uložené za fyzické napadnutie iného odsúdeného a vyhrážanie sa a neslušné správanie sa voči inému odsúdenému.

Riziko sociálneho zlyhania bolo u odsúdeného vyhodnotené ako nízke. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako priaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä aktuálne odsúdenie za obzvlášť závažný zločin, emocionálna nestabilita a výskyt konfliktov počas výkonu trestu odňatia slobody.

Záverom hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, avšak ústav jeho podmienené prepustenie neodporúča.

Vzhľadom na odstup času od podania žiadosti odsúdeného do vytýčenia termínu verejného zasadnutia na rozhodnutie o podanej žiadosti (odsúdený požadoval jednak ustanovenie obhajcu a jednak prirbatie tlmočníka, pričom v Zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na mongolský jazyk nie je zapísaný žiaden tlmočník a prekladateľ a súdom musel byť prirbatý tlmočník „ad hoc“), súd dopytoval ÚVTOS Dubnica nad Váhom na dopracovanie aktuálneho hodnotenia.

Z dopĺňujúceho hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom z 11.07.2019 vyplynulo, že odsúdený bol 09.04.2019 z organizačných dôvodov preradený z pracoviska s dohľadom v ústave Eldisy 1, kde pracoval ako robotník pri výrobe káblových zväzkov pre automobilový priemysel na pracovisko s dohľadom v ústave TIMM 1, kde pracuje ako robotník pri výrobe lodných lán. 15.05.2019 bol odsúdený navyše disciplinárne odmenený pochvalou za dlhodobu príkladné vykonávanie práce na pracoviskách s dohľadom v ústave.

Záverom ÚVTOS Dubnica nad Váhom konštatuje, že vyššie uvedené zmeny nie sú natoľko podstatné, aby ovplyvnili pôvodný záver hodnotenia.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený doposiaľ nebol na území Slovenskej republiky súdne trestaný.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia u odsúdeného došlo k zmene, tento dostal disciplinárne pokarhanie za nenastúpenie na výdaj stravy. Záver hodnotenia však zostal nezmenený.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného zamietnuť, pričom poukázal najmä na oboznámené podklady, ako aj na vyjadrenie odsúdeného a predovšetkým na hodnotenie zástupcu riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Doplnil, že má za to, že neboli splnené všetky podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Je pravdou, že bola splnená podmienka formálna, teda uplynutie časti trestu, avšak druhá z podmienok, a to materiálna, splnená nebola. Bez ohľadu na neodporúčacie stanovisko od riaditeľa ústavu, prokuratúra musí prihliadnuť na to, že počas necelých 4 rokov vykonaného trestu sú u odsúdeného evidované iba dve odmeny, pričom počas tohto obdobia bol aj dvakrát potrestaný. Tieto potrestania nie sú len za porušovanie administratívnych predpisov, ale sú závažnejšieho charakteru.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že má za to, že sú splnené tak formálne, ako aj materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s tým, že poukazuje najmä na účel, ktorý má plniť nepodmiennečný trest, ktorý je v tomto ohľade skromný, nakoľko je otázne, ako môže vo vzťahu k odsúdenému, ktorý nerozumie vôbec slovenskému jazyku, nevie komunikovať ani s príslušníkmi ZVJS, referentmi, pedagógmi v rámci ústavu na výkon trestu, ako môže plniť resocializačnú funkciu. Poukazuje na konštatované nízke riziko sociálneho zlyhania v prípade jeho podmiennečného prepustenia, z čoho vyvodzuje, že podmiennečným prepustením zostáva aj zachovaná ochrana spoločnosti pred správaním odsúdeného. Samotná správa ústavu je len jedným z kritérií, na ktoré sa prihliada pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného, pričom samotný ústav konštatuje, že podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdený čiastočne spĺňa. Zároveň zdôrazňuje, že pre odsúdeného musí byť neskutočne ťažké sa v cudzom väzenskom prostredí pohybovať, nakoľko nerozumie tak spoluväzňom, ako ani zamestnancom ústavu, ktorí možno mnohokrát túto komunikačnú bariéru zneužili v neprospech odsúdeného. Poukazuje tiež na to, že príslušník Mongolska má úplne iné zvyky, tradície, náboženstvo a kultúru, ktorá sa odlišuje od kultúry európskej, a teda jeho život v ústave je aj z tohto hľadiska veľmi ťažký. Vzhľadom na všetky skutočnosti navrhuje, aby súd žiadosti vyhovel a uložil primeranú skúšobnú dobu prípadne aj probačný dohľad a prípadné povinnosti a obmedzenia.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na svojej žiadosti. Dostal trest odňatia slobody 60 mesiacov, z toho má odsedených už 49 mesiacov. Keď bolo prvé hlavné pojednávanie, odmietal svoju vinu a napriek tomu bol odsúdený, trval na svojej nevine. Nastúpil do väzenia, ktoré je veľmi vzdialené jeho vlasti, rodine. Od prvého momentu, ako nastúpil do práce, tak sa veľmi snažil. Je vzdialený niekoľko tisíc kilometrov od vlasti, bez možnosti stretávania sa s rodinou a preto na neho rozhodnutie súdu až do dňa verejného zasadnutia dolieha. Pretože je to pre neho ťažké, snažil sa nerobiť chyby a byť lepší, ako ostatní okolo neho. Snažil sa aj lepšie pracovať ako ostatní. V minulosti nikdy nebol na Slovensku, nevie po slovensky. Nepozná miestne zvyky ani náboženstvo. Do dňa konania verejného zasadnutia vznikajú komunikačné problémy medzi ním a spoluväzňami práve z týchto dôvodov. Dodal, že všetci

vedia, že ľudské práva, dodržiavanie náboženských tradícií a zvykov i zaistenie psychickej pohody, toto bolo všetko porušované v priebehu posledných 49 mesiacov. On sa vždy snažil vyjasniť si situáciu kedykoľvek, keď nastali problémy s ľuďmi, snažil sa im ospravedlniť. Na záver uviedol, že ak nebude možné jeho predčasné prepustenie, chcel by požiadať, aby súd zväžil vyhostenie z Európskej únie a zákaz pobytu v Európskej únii. Naozaj si veľmi úprimne želá, aby bol zrušený rozsudok nad jeho osobou. Má veľmi starú matku, ktorá trpí tým, že je vo výkone trestu tak ďaleko. Je chorá a čaká na neho. Na doplňujúcu otázku obhajcu, aby sa vyjadril, v akom jazyku komunikuje s príslušníkmi v ÚVTOS Dubnica nad Váhom uviedol, že s pedagógmi, referentmi a príslušníkmi sa dorozumieva po slovensky, najlepšie ako vie, čo sa mu podarilo naučiť za 49 mesiacov. Snaží sa s nimi komunikovať aj po anglicky, prípadne nemecky, ale odmietajú to, pretože tvrdia, že nevedia. Pokiaľ sa mal vyjadríť o negatívnych poznatkoch z výkonu trestu, tak keď mal dvakrát údajne vyvolať bitku, bitky schopný nie je a bitky ani nevyvoláva. Napriek tomu, že vtedy uvádzal, že bitku nevyvolal on, tak obviňovaný som bol vždy len on. Vždy bol potrestaný len on. Bol na samotke. Takéto situácie sa stále stávajú. To čo je uvedené v hodnotení je len nepatrná časť toho, čo sa reálne stáva.; V rámci konečného návrhu poukázal na to, že v podstate prvýkrát si všetko vypočul v mongolčine. V podstate až na verejnom zasadnutí porozumel, resp. mal možnosť ujasniť si niektoré veci, ktorým predtým nerozumel. Je tu jedna vec, ktorá ešte nezaznela, a to, keďže sa dlho čakalo, kým prebehne súd, presne 4 mesiace, je možnosť dostať najvyššie ohodnotenie za príkladnú prácu, a to aj dostal. Opätovne chce požiadať o možnosť vyhostenia z Európskej únie. Jediné, čo si želá, je, aby sa vrátil do svojej vlasti a staral sa o matku. Mimo vlasti je už 12 rokov, do Európy prišiel kvôli štúdiu. Jeho príbuzní ho veľmi dobre vychovali. Nielenže neužíva drogy a nepije alkohol, ale ani nefajčí. Napriek tomu, že je odsúdený a odpykáva si trest za drogy, nikdy sa vedome nepodieľal ani nezúčastňoval na obchode s drogami. Chce, aby rozhodnutie bolo vynesené nie iba podľa toho, čo je na papieri, ale bolo aj ľudské. Záverom poukázal na to, že to, čo je napísané v listinách, ktoré má súd, nachádza sa tam veľa vecí, o ktorých nevedel, ktoré sa nestali alebo mu vôbec neboli preložené.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por.: „O podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.“

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.: „Súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.“

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák.: „Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.“

Z ustanovení upravujúcich možnosť podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody § 66 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie (všetky musia byť splnené súčasne) troch podmienok, a to, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody (formálna podmienka), vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, tj. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy (dve materiálne podmienky). § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ÚVTOS Dubnica nad Váhom a jeho doplnením, skráteným výpisom odsúdeného a odpisom z registra trestov odsúdeného, ako aj s prihliadnutím na to, čo odsúdený uviedol pri jeho výsluchu na verejnom zasadnutí, dospel k záveru, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na vyhovie jeho žiadosti (splnenie tejto podmienky je zrejmé zo skráteného výpisu odsúdeného), ale nie je u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že návrh odsúdeného nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Pokiaľ ide o druhú zákonnú (prvú materiálnu) podmienku, že odsúdený vo výkone trestu plní svojich povinností (pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody) a správaním preukázal polepšenie, tak v danom prípade sa práve táto podmienka nejavila ako splnená.

Potrebné je v načrtnutom smere poukázať na hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v zmysle ktorého u odsúdeného už v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou boli zaznamenané dve porušenia interných noriem, keď v prvom prípade išlo o poškodzovanie ústavného majetku a vec bol riešená pohovorom a v druhom prípade išlo dokonca o závažné porušenie zásad slušného správania, pričom odsúdený fyzicky napadol iného odsúdeného. Ani s odstupom času nedošlo u odsúdeného ku úplnej „korekcií“ jeho správania sa, keď v ÚVTOS Dubnica nad Váhom u neho boli zaznamenané viaceré porušenia ústavného poriadku. Došlo zo strany odsúdeného dokonca k fyzickému napadnutiu iného odsúdeného, vyhrážaniu sa a neslušnému správaniu sa k inému odsúdenému. Odsúdený tiež nerešpektoval príkazy referenta režimu a mal tendenciu k nátlakovým formám správania sa voči personálu pri presadzovaní svojich požiadaviek, vyhlásil hladovky. V poslednom prípade došlo k zjednaniu nápravy v správaní sa odsúdeného až po intenzívnej intervencii zo strany ústavného psychológa. Odsúdenému vo vzťahu k uvedenému správaniu sa boli udelené dva disciplinárne tresty.

V tomto smere tiež súd považuje za potrebné dodať, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného musí vychádzať v prvom rade zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho neodporúčací charakter spochybňovali.

Vo vzťahu k obhajobným námietkam prezentovaným či už odsúdeným alebo jeho obhajcom súd dodáva, že ich tvrdenia súvisiace s možným zneužívaním jazykovej bariéry v neprospech odsúdeného z vykonaného dokazovania nevyplývajú a tiež v tomto smere obhajoba nenavrhovala nijakým spôsobom vykonať alebo doplniť dokazovanie (napríklad výsluchom zamestnancov ÚVTOS Dubnica nad Váhom). Okrem toho vyznieva nie úplne logicky tvrdenie obhajoby týkajúce sa veľkosti jazykovej bariéry, keď je potrebné poukázať práve na fakt, že odsúdený strávil už 49 mesiacov vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, nepochybne teda absolvoval mnoho konverzácií medzi zamestnancami ústavov na výkon trestu odňatia slobody i ďalšími odsúdenými na jednej strane a ním na strane druhej. Tiež je potrebné dať do pozornosti, že ak došlo zo strany ústavov na výkon trestu k porušovaniu ľudských práv odsúdeného, alebo k vyvodu nesprávnych záverov v hodnoteniach, existujú iné mechanizmy, ako v danom smere zjednať nápravu, keďže súd rozhodujúci o návrhu odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je príslušný skúmať výlučne splnenie podmienok potrebných pre vyhovie takému návrhu.

S prihliadnutím na načrtnuté správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody súd učinil záver o nespnení prvej materiálnej podmienky, z ktorého dôvodu (všetky podmienky súčasne splnené neboli) návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie

v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.